

POSTANOWIENIE

Dnia 17 kwietnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Starosta

Sędziowie: SO Bogumił Goraj

SO Tomasz Adamski (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2015 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa W. B.

przeciwko (...) Bankowi Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Rejonowego w Nakle nad Notecią (poprzednio Sądu

Rejonowego w Szubinie, V Zamiejscowego Wydziału Cywilnego w Nakle nad

Notecią) z dnia 23 lutego 2015 roku sygn. akt V C 790/13

postanawia:

1. oddalić zażalenie;

2. zasądzić od powoda na rzecz pozwanej kwotę 60 (sześćdziesiąt)

z łotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

II Cz 282/15

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 23 lutego 2015 roku Sąd Rejonowy w Nakle nad Notecią (poprzednio Sąd Rejonowy w Szubinie, V Zamiejscowy Wydział Cywilny w Nakle nad Notecią) nie uwzględnił wniosku powoda o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku z dnia 25 czerwca 2014 roku i odrzucił wniosek o sporządzenie uzasadnienia wyroku z dnia 25 czerwca 2014 roku, nie uwzględnił wniosku powoda o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji i odrzucił apelację.

Sąd I instancji wskazał, że powód pismem z dnia 7 lipca 2014 roku wniósł o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku z dnia 25 czerwca 2014 roku i złożył ten wniosek. Uzasadniając go wskazał, że od 18 czerwca do 2 lipca 2014 roku przebywał na T., gdzie ma polskich urzędów pocztowych, a zatem nie mógł w terminie złożyć wniosku o uzasadnienie wyroku. Ponadto 29 lipca 2014 roku powód wniósł o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji od wyroku z dnia 25 czerwca 2014 roku i wniósł apelację, podnosząc, że w okresie od 14 do 23 lipca 2014 roku z powodu choroby naglej i dokuczliwej nie mógł wnieść apelacji w ustawowym terminie.

Sąd rejonowy wskazał, że zgodnie z art. 168 § 1 kpc jeżeli strona nie dokonała w terminie czynności procesowej bez swojej winy, sąd na jej wniosek postanowi przywrócenie terminu. W ocenie sądu jeśli nawet przyjąć, że powód na T. nie mógł nadać w polskim urzędzie pocztowym przesyłki zawierającej wniosek o uzasadnienie wyroku, to mógł to jeszcze zrobić przed północą 2 lipca 2014 roku, gdy wrócił już do kraju. Mógł też posłużyć się pomocą innej osoby w złożeniu w sądzie wcześniej już przygotowanego wniosku o czym jako radca prawny z całą pewnością wiedział. Skoro jednak nie dochował należytej staranności w dbałości o swe interesy, to wniosek o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku nie może być uwzględniony, a sam wniosek - jako spóźniony - należało odrzucić (art. 328 § 1 kpc).

Z kolei co do drugiego z wniosków o przywrócenie terminu, to wskazać należy, że choroba strony może uprawdopodobnić twierdzenie, iż niedochowanie terminu

2

nastąpiło z przyczyn niezawinionych przez stronę, ale tylko wówczas, kiedy wskazana jednostka chorobowa i zalecenia medyczne dotyczące jej leczenia stanowiły niedającą się usunąć przeszkodę w zachowaniu uchybionego terminu (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2014 roku, V Cz 69/14). Z kolei z art. 168 § 2 kpc wynika, że w piśmie stanowiącym wniosek o przywrócenie terminu należy uprawdopodobnić okoliczności uzasadniające przywrócenie terminu. Powód w żaden sposób nie uprawdopodobnił, że jego choroba w okresie od 14 do 23 lipca 2014 roku uniemożliwiała mu wniesienie apelacji od wyroku z dnia 25 czerwca 2014 roku, a z załączonej nieczytelnej kopii zaświadczenia lekarskiego nie wynika na jaką jednostkę chorobową powód zapadł i by wdrożone leczenie uniemożliwiałoby mu wniesienie apelacji, tym bardziej, że kopii zaświadczenia wynika, że powód mógł chodzić. Co więcej w czasie trwania choroby, 21 lipca 2014 roku powód podejmował czynności procesowe w sprawie karnej IV K 545/13. Wobec nieuprawdopodobnienia okoliczności uzasadniających brak winy powoda w niedochowaniu terminu do dokonania czynności procesowej sąd wniosek oddalił, a apelację, jako spóźnioną, odrzucił (art. 370 kpc).

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł powód domagając się zmiany postanowienia i przywrócenia terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku i do wniesienia apelacji, sporządzenie uzasadnienia wyroku i nadania biegu apelacji. W uzasadnieniu podniósł, że z T. wrócił 2 lipca do D., a na terytorium Polski dotarł dopiero krótko przed północą 2 lipca, gdy urzędy pocztowe w S. były już zamknięte, nie mógł zatem dochować terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku. Z kolei co do wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji, to podkreślił, że jego stan zdrowia uniemożliwiał mu wniesienie apelacji, zatem wniosek o przywrócenie terminu do jej wniesienia jest zasadny. Dodał też, że sąd oddalił wnioski o przywrócenie terminu bez przeprowadzenia rozprawy, co jest niedopuszczalne.

Pozwana wniosła o oddalenie zażalenia i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

3

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie nie był zasadne.

Sąd odwoławczy podziela ustalenia faktyczne, jak i wywód prawny zaprezentowane przez sąd I instancji z zastrzeżeniem uwag poczynionych poniżej.

Odnosząc się do wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku z dnia 25 czerwca 2014 roku, to stwierdzić należy stanowczo, iż powód uchybił temu terminowi ze swej winy. Niezależnie od argumentacji zaprezentowanej przez sąd I instancji wskazującej na możliwość skorzystania przez powoda z pomocy innych osób dla złożenia wcześniej przygotowanego wniosku o sporządzenie i doręczenia uzasadnienia wyroku (o którym powód wiedział, że zostanie wydany podczas jego urlopu) wskazać trzeba, iż zgodnie z art. 165 § 2 kpc oddanie pisma procesowego w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 roku - Prawo pocztowe lub w placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym

państwie członkowskim Unii Europejskiej jest równoznaczne z wniesieniem go do sądu. Powód mógł zatem zarówno przebywając na T. (będącej częścią Hiszpanii), jak i na terenie Niemiec nadać przesyłkę zawierającą wniosek o sporządzenie o uzasadnienia wyroku w placówce pocztowej operatora powszechnego świadczącego usługi w tych krajach. Wobec uchybienia terminowi do złożenia wniosku z winy powoda, wniosek o przywrócenie terminu podlegał zatem oddaleniu (art. 168 § 1 kpc), a sam wniosek o sporządzenie uzasadnienia odrzuceniu (art. 328 § 1 kpc).

Wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia apelacji także nie zasługiwał na uwzględnienie. Sąd odwoławczy w pełni podziela pogląd zaprezentowany, w ślad za Sądem Najwyższym, przez sąd rejonowy, że choroba strony może uprawdopodobnić twierdzenie, iż niedochowanie terminu nastąpiło z przyczyn niezawinionych przez stronę, ale tylko wówczas, kiedy wskazana jednostka chorobowa i zalecenia medyczne dotyczące jej leczenia stanowiły niedającą się usunąć przeszkodę w zachowaniu uchybionego terminu. Powód tego nie uprawdopodobnił, mimo, że z mocy art. 169 § 2 kpc, był zobowiązany do uczynienia tego w piśmie zawierającym wniosek o przywrócenie terminu. Z mało czytelnej kopii zaświadczenia lekarskiego (...) wynika jednak, że w okresie od 14 do 23 lipca

4

2014 roku powód mógł chodzić, a z ustaleń sądu rejonowego wynika, że 21 lipca 2014 roku mógł podejmować czynności procesowe w sprawie karnej VI K 545/13. Powód nie uprawdopodobnił zatem, że uchybił terminowi do wniesienia apelacji bez swej winy, zatem wniosek o przywrócenie terminu podlegał oddaleniu (art. 168 § 1 kpc), apelacja zaś – jako spóźniona – odrzuceniu (art. 370 kpc).

Sąd odwoławczy wskazuje nadto na aktualne brzmienie art. 169 § 5 kpc z którego wynika, że postanowienie w przedmiocie wniosku o przywrócenie terminu może być wydane na posiedzeniu niejawnym.

Z tej przyczyny – z powołaniem na przytoczone wcześniej przepisy – zażalenie podlegało oddaleniu (art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc).

O kosztach postępowania zażaleniowego sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1kpc w zw. z § 6 pkt 1 i § 12 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z rządu, zasadzając od powoda na rzecz pozwanej kwotę 60 złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego tytułem wynagrodzenia pełnomocnika będącego radcą prawnym.